

**UCHWAŁA KOMISJI HABILITACYJNEJ
Z DNIA 22 GRUDNIA 2016 ROKU
ZAWIERAJACA OPINIĘ W SPRAWIE NADANIA
STOPNIA DOKTORA HABILITOWANEGO NAUK
MEDYCZNYCH DR KRZYSZTOFOWI TOMASZEWSKIEMU**

Komisja habilitacyjna w składzie:

Przewodniczący: Prof. dr hab. Janusz Moryś
Sekretarz: Dr hab. Beata Kuśnierz-Cabala
Recenzenci: Prof. dr hab. Michał Szpinda
Prof. dr hab. Janusz Dziecioł
Dr hab. Krzysztof Okoń
Członkowie Komisji: Dr hab. Piotr Trojanowski
Dr hab. Stanisław Bartuś

działając na podstawie art. 16 ust. 1 i 2, art. 18a ust. 8 i 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. 2014, poz. 1852 z późn. zm.), § 14 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dn. 30 października 2015 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. 2015, poz 1842), § 4 i 5 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dn. 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. Nr 196, poz. 1165) oraz na podstawie postanowienia Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów z dn. **12 września 2016 r.** powołującej komisję habilitacyjną (Nr BCK-IV-L-7330/16) w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Krzysztofa A. Tomaszewskiego podjęła *większością głosów w głosowaniu jawnym*

**uchwałę wyrażającą pozytywną opinię
w sprawie nadania dr Krzysztofowi A. Tomaszewskiemu
stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk medycznych
w dyscyplinie *biologia medyczna*.**

UZASADNIENIE

Komisja Habilitacyjna po zapoznaniu się z autoreferatem, wykazem opublikowanych prac naukowych, materiałami dotyczącymi osiągnięć dydaktycznych, współpracy z instytucjami,

organizacjami i towarzystwami naukowymi, działalności popularyzującej naukę dr n. med. Krzysztofa A. Tomaszewskiego oraz opiniami Recenzentów:

- Prof. dr hab. Michała Szpindy

- Prof. dr hab. Janusza Dzieciola

- Dr hab. Krzysztofa Okonia

ustaliła co następuje:

PRZEBIEG PRACY ZAWODOWEJ

Dr n. med. Krzysztof A. Tomaszewski jest absolwentem Wydziału Lekarskiego Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego. Tytuł zawodowy lekarza otrzymał w 2011 r. W 2012 roku rozpoczął specjalizację w trybie rezydenckim w zakresie ortopedii i traumatologii narządu ruchu w 5 Wojskowym Szpitalu Klinicznym z Polikliniką w Krakowie, które kontynuuje do chwili obecnej. Równolegle dr Krzysztof A. Tomaszewski jest zatrudniony w Katedrze Anatomii Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum w Krakowie na stanowisku adiunkta (od 2015 r.), wcześniej na stanowisku asystenta. W 2014 r. uzyskał stopień doktora nauk medycznych na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum w Krakowie na podstawie rozprawy „Wapnienie płytki granicznej, okluzja naczyń odżywczych oraz rola białek odpowiedzialnych za przetwarzanie nieorganicznego pirofosforanu w chorobie degeneracyjnej szyjnych dysków międzykręgowych” pod kierunkiem kierownika Katedry Anatomii UJ CM prof. Jerzego Walochoy. Praca doktorska została wyróżniona.

W trakcie pracy zawodowej dr Krzysztof A. Tomaszewski odbył szereg staży i szkoleń zagranicznych, m.in. (Cambridge i Oxford, Wielka Brytania (2015); Trinity College, Dublin Irlandia (2014); Uniwersytet w Oslo, Norwegia (2013); University of California, San Diego, USA (2011) oraz Symferopol, Ukraina (2008).

Dr Krzysztof A. Tomaszewski jest stypendystą Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej (FNP) w ramach konkursu „START 2015” i „START 2016”, Laureatem IV edycji programu Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego „Top 500 Innovators” (2015), Narodowego Centrum Nauki (NCN) w ramach konkursu Etiuda I (2013), University of Edinburgh Polish

School of Medicine Memorial Fund. (2013), European Organisation for Research and Treatment of Cancer (EORTC) w 2011 i 2012 oraz European Society of Radiology (2010).

OCENA CYKLU PUBLIKACJI ZŁOŻONYCH JAKO OSIĄGNIĘCIE NAUKOWE

Jako osiągnięcie naukowe dr n. med. Krzysztof A. Tomaszewski wskazał cykl czterech prac zatytułowanych „Evidence-Based Anatomy (EBA) jako nowe narzędzie w anatomii klinicznej. Wybrane aspekty unaczynienia kończyny dolnej” o łącznym Impact Factor 7,948 i sumie punktów MNiSW 120. We wskazanym cyklu prac jest pierwszym autorem trzech z nich oraz w jednej pracy wymieniony jest jako drugi autor, ale o równym udziale z pierwszym autorem.

Pan Przewodniczący Komisji Habilitacyjnej Prof. Janusz Moryś po szczegółowej analizie dokumentacji Habilitanta zgłosił wątpliwości dotyczące kwalifikacji prac z osiągnięcia naukowego jako prac oryginalnych i zwrócił się do Komisji Habilitacyjnej o zajęcie stanowiska w sprawie, czy przedstawione przez Habilitanta – Dr n. med. Krzysztofa A. Tomaszewskiego prace jako osiągnięcie naukowe spełniają wymogi formalne i upoważniają do podjęcia dalszego procedowania.

Jako pierwszy głos zabrał Prof. dr hab. Janusz Dzieciol: „Sytuacja nie jest prosta i brak wykładni prawnej w kwestii metod meta-analizy. W tym jednak konkretnym przypadku nie można podważyć ogromnego wkładu dr K. Tomaszewskiego w rozwój badań naukowych, a pośrednio również w rozwój anatomii klinicznej. W mojej opinii całość przedstawionego dorobku naukowego, aktywność dydaktyczna i organizacyjna nie budzą wątpliwości. Uważam, że pomimo pewnych wątpliwości, całość spełnia oczekiwania i należy pozytywnie ocenić dorobek dr K. Tomaszewskiego.”

Jako drugi głos zabrał Prof. dr hab. Michał Szpinda: „Obowiązkiem Recenzenta w postępowaniu habilitacyjnym jest wyczerpująca i obiektywna analiza dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego Habilitanta, ze szczególnym uwzględnieniem tzw. osiągnięcia naukowego. Wymagana jest przy tym pozytywna ocena każdego komponentu, co oznacza, że np. jakiegokolwiek wątpliwości odnośnie osiągnięcia naukowego nie mogą być zrekompensowane pozostałym dorobkiem naukowym lub działalnością dydaktyczno-organizacyjną. Po „rozłożeniu na czynniki pierwsze” przesłanych mi do recenzji materiałów

nabrałem przekonania, iż dane zawarte w Autoreferacie są niewspółmiernie wyolbrzymione, zarówno co do wartości dorobku naukowego Habilitanta, jak i Jego osiągnięcia naukowego. Przeprowadzone przeze mnie wnikliwe ustalenia faktyczne wykazały, iż niniejsze postępowanie habilitacyjne wykazuje potężny – i z prawnego punktu widzenia niemożliwy do zaakceptowania – defekt w postaci braku rzeczywistego osiągnięcia naukowego. Załączone przez Habilitanta upozorowane osiągnięcie naukowe zdaje się celowo wprowadzać Recenzenta w błąd, zarówno co do jego oryginalności, jak i znacznej wartości merytorycznej. W rzeczywistości recenzowane „osiągnięcie naukowe” stanowią 4 typowe prace pogładowe, które odwzorowują dane wniesione do piśmiennictwa przez autorów prac oryginalnych. W związku z powyższym, recenzowane osiągnięcie z przyczyn formalnych nie mogłoby stanowić nie tylko rozprawy doktorskiej, ale nawet i pracy magisterskiej z zakresu biologii medycznej, dla których to obu prac awansowych wymagane są badania własne uwieńczone oryginalnymi wynikami.”

Jako trzeci głos zabrakł Dr hab. Krzysztof Okoń: "Moim zdaniem prowadzone w sposób poprawny badania tego typu powinny być traktowane jako oryginalne. Konstrukcja badania typu metaanalizy nie odbiega od konstrukcji standardowego badania naukowego i składa się nań zaplanowanie metodyki badania, zebranie danych, w tym wypadku z dostępnej literatury, ich analiza a następnie wyciągnięcie wniosków. Nawet jeśli etap zbierania danych w badaniu tego typu odbiega od procedury wykonywanej w innych badaniach i są to dane już opublikowane, to kluczowe jest to, że taka metaanaliza przynosi nowe dane naukowe".

W dalszej kolejności o zabranie głosu poproszeni zostali członkowie Komisji Habilitacyjnej Dr hab. Piotr Trojanowski oraz Dr hab. Stanisław Bartuś.

Dr hab. Piotr Trojanowski: "Pomimo wątpliwości co do oceny czy meta-analiza jest pracą oryginalną czy pogładową, chciałem podkreślić wagę i znaczenie kliniczne meta-analiz. Meta-analizę można rozpatrywać jako publikację łączącą elementy pracy pogładowej z pracą oryginalną. Można jednak uznać, że w meta-analizie cechy oryginalności przeważają.

Są to prace, których wyniki opierają się na własnej analizie autora, co prawda nie własnego ale bardzo dużego materiału, przez co zwiększają wiarygodność opublikowanych wyników.

Dzięki temu prace te mają największy wpływ na poglądy w medycynie i są zwykle źródłem do wyznaczania standardów i wytycznych w medycynie.

Wszystkie prace wchodzące w skład osiągnięcia naukowego habilitanta należą do tego typu publikacji.

Ponadto biorąc pod uwagę znaczący dorobek naukowy habilitanta, oraz jego dużą aktywność dydaktyczną i organizacyjną uważam, że dr Tomaszewski zasługuje na uzyskanie stopnia dr habilitowanego."

Dr hab. Stanisław Bartuś: „W odpowiedzi na zapytanie Pana Przewodniczącego Komisji dotyczącego spełnienia wymogów formalnych: „Metaanalizy są to prace naukowe polegające na zbiorczej analizie wyników wielu badań klinicznych, które zostały wcześniej opublikowane w publikacjach oryginalnych o podobnej lub identycznej tematyce. Metaanalizę jest więc publikacją łączącą elementy zarówno publikacji przeglądowej jak i publikacji oryginalnej. Wydaje się jednak, że w metaanalizie cechy publikacji oryginalnej przeważają. Autor metaanalizy nie zbiera sam wszystkich oryginalnych wyników badań, ale poddaje analizie zebrane zbiorczo wyniki wielu publikacji, co daje czytelnikowi syntezę wyników pojedynczych badań oryginalnych. Zwiększenie liczebności próby badanej prowadzi do zmniejszenia poziomu błędu statystycznego, przez co zwiększa się wiarygodność wyciąganych wniosków. Dzięki temu możliwe jest wyśrodkowanie trendów i ujawnienie zależności, które dotąd budziły wątpliwości. Istotną przewagą metaanalizy nad pojedynczymi badaniami jest fakt, że posiada ona większą precyzję i dokładność wyników po połączeniu danych z kilku mniejszych badań. W tworzeniu wytycznych postępowania klinicznego największe znaczenia mają właśnie metaanalizy badań klinicznych, dają bowiem podstawy do stworzenia jasnych algorytmów postępowania klinicznego. Rozumiejąc wątpliwości Przewodniczącego i jednego z Recenzentów warty podkreślenia jest fakt, iż większość czasopism klinicznych metaanalizy publikuje w dziale „prace oryginalne”, a nie prace przeglądowe”.

Jako ostania głos zabrała Sekretarz Komisji Habilitacyjnej Dr hab. Beata Kuśnierz-Cabala. W uzasadnieniu Sekretarz powiedziała: „Całkowity dorobek naukowy Dr Krzysztofa Tomaszewskiego przedstawia się w sposób imponujący, co wyraża aktualna w chwili składania dokumentacji analiza bibliometryczna przeprowadzona w dniu 24.04.2016 r. (liczba IF=124,105 i liczba punktów MNiSW równa 1897). Z bieżącej analizy dorobku Dr Krzysztofa Tomaszewskiego mogę stwierdzić, że do chwili obecnej wydatnie zwiększył swój dorobek naukowy (ok. IF=190), potwierdzając tym samym niesłabnącą chęć dalszego

rozwoju naukowego. Z moich dotychczasowych obserwacji, tak wysoki dorobek naukowy wskazuje na znaczne zaangażowanie naukowe i zalicza się do przypadków, kiedy obiektywnie należy stwierdzić, że jest znaczący i w pełni upoważnia do podjęcia przez Dr Krzysztofa Tomaszewskiego starań o rozpoczęcie postępowania awansowego o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Jeżeli chodzi o osiągnięcie naukowe, Dr Krzysztof Tomaszewski wskazał cykl 4 prac, które w mojej opinii są ze sobą spójne i tematycznie bliskie rozwijanym przez Niego intensywnie zainteresowaniom zawodowym. Zajmuję się problematyką kliniczną i w mojej opinii dokonanie wyczerpującego przeglądu literatury na wskazany temat może wpłynąć na poszerzenie wiedzy w tym zakresie i mieć istotne przełożenie na wnioskowanie kliniczne, w szczególności w dziedzinie chirurgii naczyniowej i angiologii interwencyjnej. Każda potencjalna korzyść jaką może odnieść pacjent w właściwej i adekwatnie wdrożonej terapii jest nieoceniona i warta poznania oraz zbadania, a na sukcesie w dziedzinie medycyny klinicznej składa się wiele kierunków prac naukowo-badawczych jakie podejmujemy. Dodatkowo należy zauważyć, że 3 spośród 4 prac zakwalifikowane zostały przez redakcje czasopism jako badania oryginalne (w screenshot strony artykułu – *Original Research Article*). W tym aspekcie przedstawiony cykl prac postrzegam jako przykład takich właśnie poszukiwań i oceniam jako wartościowy wkład w rozwój nauki uprawniający do podejmowanych przez dr Krzysztofa Tomaszewskiego starań o ubieganie się o tytuł doktora habilitowanego nauk medycznych w dyscyplinie biologia medyczna.”

W kolejnym etapie, o przestawienie opinii poproszeni zostali Recenzenci w kolejności: Dr hab. Krzysztof Okoń, Prof. Michał Szpinda oraz Prof. Janusz Dziecioł. Recenzenci przedstawili Komisji opinie dotyczące dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego Habilitanta. Po zapoznaniu się z recenzjami, które w liczbie 2 były pozytywne oraz jedna negatywna odbyła się dyskusja.

Poniżej zamieszczono obszernie fragmenty trzech opinii przedstawionych przez Recenzentów, w kolejności Prof. Michał Szpinda, Prof. Janusz Dziecioł oraz Dr hab. Krzysztof Okoń.

Prof. dr hab. med. Michał Szpinda w swojej recenzji stwierdza, że „udział procentowy Autora w pierwszej pracy wynosi 45%, a w pozostałych trzech – po 65%. Jego wkład merytoryczny polegał na opracowaniu koncepcji pracy dotyczącej przeglądów systematycznych i metaanaliz badań anatomicznych, kierowaniu pracą zespołu badawczego,

systematycznym przeglądzie piśmiennictwa medycznego i interpretacji wyników, współudziale w napisaniu pracy, akceptacji ostatecznej wersji, zapewnieniu środków finansowych na realizację badania oraz naukowej korespondencji z wydawnictwami. Z obowiązku recenzenta muszę jednak bezwzględnie zaakcentować, iż wspomniana interpretacja wyników nie dotyczyła wyników własnych Habilitanta, lecz obejmowała jedynie odtworzenie oryginalnych danych literaturowych innych autorów, co jest okolicznością ewidentnie ciężącą *in minus*". W dalszej części prof. Michał Szpinda dodaje: „Moim zdaniem, jedynym obiektywnym dowodem na oryginalność pracy są wnoszone przez nią nowe pierwiastki merytoryczne, a w żadnym wypadku – tylko ich sposób zaszeregowania przez wydawnictwo. Żadna z powyższych prac nie jest jednak klarownie oznakowana jako praca oryginalna: publikację 1 w *Annals of Anatomy* sklasyfikowano jako „Methods”, podczas gdy publikację 2 w *Clinical Anatomy* sklasyfikowano właśnie jako „Review”. Tak czy owak, w/wym. cztery publikacje nie zawierają żadnych źródłowych wyników Habilitanta, ale obejmują metodologię podejścia do problemu, przez co systematycznie opisują zestawione ze sobą wyniki i wnioski z pierwotnych publikacji naukowych, by w końcu w oparciu o skumulowaną analizę ilościową zebranego materiału zaprezentować własne przemyślenia Autora”.

W ocenie cyklu prac wskazanych przez dr Krzysztofa A. Tomaszewskiego jako osiągnięcie naukowe przeprowadzonej przez prof. Michała Szpinde czytamy: „W publikacji 1 szczegółowo przedstawiono koncepcję Evidence-Based Anatomy, która na bazie oryginalnych badań naukowych innych autorów w oparciu o wieloetapowy spójny protokół systematyzujący ma dokonywać obiektywnego przeglądu systematycznego i wiarygodnej metaanalizy podsumowującej dotychczasową wiedzę anatomiczną w tym zakresie, i w efekcie odznaczać się poważnymi implikacjami klinicznymi”. Prof. Szpinda dodaje następnie: „Moim zdaniem w naukach morfologicznych znaczenie Evidence-Based Anatomy zostało mocno wyolbrzymione przez Habilitanta i poniesione do rangi Evidence-Based Medicine.” (..) ”Jestem przekonany, że metaanalizy w odniesieniu do badań morfologicznych nie mogą przynieść pokładanego przez Habilitanta efektu, gdyż uwzględniając nawet najbardziej wiarygodne i obiektywne parametry morfologiczne nie może ostatecznie wypracować standardowych zaleceń dla jakiegokolwiek struktury anatomicznej, ani w aspekcie ilościowym (morfometrycznym), ani w aspekcie jakościowym. Parametry anatomiczne odznaczają się bowiem wszechobecną zmiennością morfologiczną, której nie można

przewidzieć w oparciu o jakieś „typowe standardy” zaczerpnięte z metaanalizy. Precyzyjny opis wybranego narządu u indywidualnego pacjenta może zapewnić tylko rozmyślnie przeprowadzona odpowiednia diagnostyka obrazowa w tym zakresie. Dlatego też stanowczo dystansuję się od przekonań Habilitanta, że przeprowadzona przez Niego metaanaliza miałaby „znacznie zmniejszyć ryzyko wywołania jatrogennych uszkodzeń i pozytywnie wpłynąć na planowanie i wykonanie zabiegów, w tym również zabiegów wewnątrznaczyniowych”.

W dalszej części prof. Michał Szpinda napisał: W publikacjach 2-4 wdrożono koncepcją Evidence-Based Anatomy kolejno w odniesieniu do trzech wybranych tętnic kończyny dolnej: tętnicy głębokiej uda, tętnicy przysiódkowej okalającej udo i tętnicy podkolanowej, do których ostatecznie włączono odpowiednio 25, 38 i 33 oryginalne prace twórcze. Artykuły źródłowe opierały się głównie na materiale autopsyjnym człowieka, ale obejmowały również przyżyciowe badania obrazowe (angiografia, CTA, MRI, Doppler), odpowiednio w liczbie 2, 2 i 15.” Chciałbym podkreślić, że tętnice na utrwalonym materiale prosektoryjnym są znacznie obkurczone i w sensie morfometrycznym kompletnie nieporównywalne z ich przyżyciowym obrazem. Z drugiej strony, np. badania arteriograficzne mogą mylić co do typologii tętnic, gdyż niedrożna tętnica nie wypełnia się kontrastem, co pozornie przekłada się na inny typ konfiguracji naczyniowej. Nie bez wpływu, (pisze dalej prof. Szpinda) – zwłaszcza na parametry metryczne – ma fakt, że do każdej metaanalizy włączono różne w sensie etnicznym populacje, które charakteryzują się dużą zmiennością w zakresie cech somatometrycznych. Moim zdaniem, nieporównywalny materiał badany uprawdopodobnia, że analiza zbiorcza takich wyników i wyprowadzona z nich konkluzja może znacznie zniekształcać rzeczywisty obraz naczyń i w efekcie – zamiast pomagać – może wręcz wprowadzać lekarza w błąd. Zaskakującym dla mnie jest przy tym fakt, że Habilitant i wsp. – nie mając w posiadaniu źródłowego materiału dowodowego tj. obrazów źródłowych i wszystkich indywidualnych wyników badań – traktują zbiorcze charakterystyki opisowe i numeryczne tętnic jako własne, wyrażając się o nich każdorazowo „our results”, pomimo oczywistego braku jakiegokolwiek autorstwa w pozyskiwaniu wszystkich pierwotnych danych cząstkowych”. W opinii Prof. Michała Szpindy: (..) „posiłkowanie się wyłącznie cudzymi danymi w budowaniu na ich gruncie „własnych” koncepcji przeczy samodzielności naukowej, której wyrazem ma być habilitacja. Chciałbym także zaakcentować, że wnioski sformułowane przez Habilitanta i wsp. w odniesieniu do trzech referowanych tętnic nie są

odkrywcze. Publikacja konkluduje, że punkt i wysokość odejścia tętnicy głębokiej uda są wysoce zmienne w ogólnej populacji, i – co jest już dla mnie nie do końca zrozumiałe – (tu cytując z pracy habilitacyjnej) „*mimo, że nasze wyniki pokazują, że najczęstszym rodzajem odejścia tętnicy głębokiej uda od tętnicy udowej jest odejście z tylnej ściany w 1/3 proksymalnej wysokości uda, możliwym jest, że odejście tylne, tylnoboczne lub boczne występują z podobną częstością w populacji ogólnej*”, (...) Habilitant i wsp. (jak pisze dalej Prof. Szpinda) konstatują ponadto, że dokładna znajomość anatomii tej tętnicy jest niezbędna chirurgom, operującym w okolicy stawu biodrowego, a brak adekwatnej wiedzy może prowadzić do powikłań jatrogennych, aż do martwicy głowy kości udowej. Publikacja 4 jest mi szczególnie bliska tematycznie zwłaszcza, że jedna z moich oryginalnych publikacji z 2006 r., dotycząca konfiguracji tętnicy podkolanowej została przez Habilitanta włączona do analizy.”

Odnosząc się do stwierdzenia Habilitanta i wsp. „*średnica tętnicy podkolanowej na poziomie płaszczyzny poprzecznej podkłykciowej wynosiła w naszym badaniu 8,0 mm (piśmiennictwo podaje wartości 7-11 mm)*” jest zdaniem prof. Szpindy – „zbyt dużym uproszczeniem, a ponadto nie precyzuje nawet, czy jest to średnica zewnętrzna, czy też średnica wewnętrzna naczynia? W podsumowaniu Autorzy stwierdzają, że „*zmienności anatomiczne tętnicy podkolanowej występują stosunkowo rzadko, jednakże jeżeli pojawiają się to mają istotne znaczenie kliniczne...*”, co prof. Szpinda uznaje za (...) „oczywisty truizm”. Podsumowując prof. Michał Szpinda stwierdza: „Po wnikliwej analizie cyklu czterech publikacji złożonych jako osiągnięcie naukowe pt. „Evidence-Based Anatomy (EBA) jako nowe narzędzie w anatomii klinicznej. Wybrane aspekty unaczynienia kończyny dolnej” stwierdzam, że:

- nie jest to opracowanie oryginalne, które byłoby efektem kierunków zainteresowań naukowych Habilitanta,
- nie dotyczy też ono oryginalnego rozwiązania jakiegoś nowego i ważnego problemu,
- jego wartość dowodową mocno osłabia fakt porównywania i sumowania danych z grup nieporównywalnych (np. średnice naczyń *in vivo* w obrazie radiologicznym ze średnicami obkurczonych w formalinie naczyń na materiale autopsyjnym),
- opiera się ono wyłącznie na metaanalizach, a więc danych w całości zaczerpniętych z piśmiennictwa,

- nie wnosi nowych informacji merytorycznych w dotychczasowy stan wiedzy o unaczynieniu kończyny dolnej, gdyż dane przywołane do metaanalizy przez Habilitanta zostały już wcześniej wniesione do piśmiennictwa przez autorów prac oryginalnych,
- nie daje ono potencjalnych możliwości wniesienia znacznego wkładu w rozwój dyscypliny tj. biologii medycznej, przez co nie spełnia kluczowego dla habilitacji kryterium zawartego we wspomnianym Art. 16 Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.

Z kolei Prof. dr hab. n. med. Janusz Dziecioł w recenzji osiągnięcia naukowego stwierdza: „Wszystkie prace stanowiące cykl publikacji, związane są z wykorzystaniem metody „anatomii opartej na faktach” do oceny przebiegu unaczynienia kończyny dolnej w zakresie tętnicy głębokiej uda, tętnicy okalającej udo przyśrodkowej i tętnicy podkolanowej. Badania w zakresie poszczególnych tętnic prowadzone były w oparciu o metody przedstawione w pierwszej pracy zaliczonej do cyklu prac stanowiących osiągnięcie naukowe. W publikacji „*Methods of Evidence-Based Anatomy: a guide to conducting systematic reviews and meta-analysis of anatomical studies*”, dr Krzysztof Tomaszewski przedstawił zasady i etapy postępowania w opartych na meta-analizie badaniach anatomicznych”.

W dalszej części recenzji prof. Janusz Dziecioł odniósł się do kwestii wykorzystania meta-analizy. Czy meta-analiza jest metodą nowatorską i wnoszącą wartości naukowe? Sama metoda może budzić pewne wątpliwości w tym zakresie. W przypadku cyklu prac przedstawionych przez dr med. Krzysztofa Tomaszewskiego uważam, że sposób jej wykorzystania i założenia, które były podstawą w prowadzonych badaniach, stanowią znaczny wkład autora w rozwój tej metody badawczej i spełniają warunki stawiane rozprawom habilitacyjnym. Można dyskutować, czy analiza statystyczna i kompleksowe opracowanie wyników badań prowadzonych przez różne ośrodki jest wystarczające do uzyskania przez Autora stopnia doktora habilitowanego. Uważam, że w tym konkretnym przypadku tak. Habilitant opublikował wyniki swoich analiz w czasopismach znajdujących się na Liście Filadelfijskiej, co wymagało recenzji przeprowadzonych przez poszczególne redakcje. W pracy „*Variations in the origin of the deep femoral artery: a meta-analysis*”, przedstawił anatomię tętnicy głębokiej uda z uwzględnieniem punktów i rodzajów jej odejścia od tętnicy udowej. Wyniki pracy zostały opracowane na podstawie analizy wyników badań

przedstawionych w 25 publikacjach. Zostały one wyselekcjonowane spośród 7486 doniesień potencjalnie spełniających kryteria niezbędne do meta-analizy. Stwierdził, że najczęstszym punktem odejścia tętnicy głębokiej uda jest tylna ściana tętnicy udowej w 1/3 proksymalnej wysokości. Wskazał także na znamienność odejścia tej tętnicy”.

Prof. Janusz Dziecioł pisze dalej: „W przypadku tętnicy okalającej udo przyśrodkowej w pracy „*The origin of the medial circumflex femoral artery: a meta-analysis and proposal of a new classification system*” w oparciu o analizę 38 artykułów opracował nową klasyfikację typów odejścia tętnicy okalającej udo przyśrodkowej. W kolejnej pracy „*The Evidenced-Based Surgical Anatomy of the popliteal artery and the variations in its branching patterns*” wchodzącej w osiągnięcie naukowe stwierdził, że zmienności anatomiczne tętnicy podkolanowej występują stosunkowo rzadko. W przypadkach, w których są, mają istotne znaczenie kliniczne, szczególnie w zespole usidleni tętnicy podkolanowej.”

W dalszej części swojej recenzji prof. Janusz Dziecioł uzasadnia: „Wyniki badań przedstawione w pracach związanych z anatomią tętnicy głębokiej uda i tętnicy okalającej przyśrodkowej, mają istotne znaczenie kliniczne. W przypadku tętnicy głębokiej uda znajomość zmienności anatomicznej ma znaczenie w przypadku jej cewnikowania lub przy zabiegach ortopedycznych z wykorzystaniem blokady nerwu udowego. Przy zabiegach ortopedycznych znajomość przebiegu tętnicy głębokiej uda i tętnicy okalającej udo przyśrodkowej ma także bardzo istotne znaczenie. Przedstawione w poszczególnych pracach wnioski wynikały z bardzo szczegółowej analizy statystycznej. Wykorzystanie meta-analizy w badaniach struktur anatomicznych budzi wątpliwości. Nie można jednak podważyć ogromnego wkładu dr med. Krzysztofa Tomaszewskiego w jej rozwój, a pośrednio także w rozwój anatomii klinicznej.”

W końcowym fragmencie recenzji dotyczącej oceny osiągnięcia naukowego prof. Janusz Dziecioł stwierdza: „Dr med. Krzysztof Tomaszewski w swojej pracy udzielił jasnej odpowiedzi na prawidłowo sformułowane dwa główne cele badawcze. Zainteresowania naukowe ukierunkowane na kliniczne wykorzystanie uzyskanych wyników prowadzonych badań wynikają być może z faktu, że Habilitant jest praktykującym lekarzem, rezydentem specjalizującym się w zakresie ortopedii i traumatologii. Czy przedstawione osiągnięcia naukowe, opracowane na podstawie analizy wyników przedstawionych w publikacjach innych autorów, upoważnia do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego? Analizując

zastosowane w osiągnięciu naukowym metody badawcze, aktywność naukową i działalność dydaktyczno-organizacyjną dr Tomaszewskiego uważam, że tak.”

Przystępując do oceny osiągnięcia naukowego dr n. med. Krzysztofa A. Tomaszewskiego, dr hab. Krzysztof Okoń zauważa: (..) ”anatomia prawidłowa stanowi dla badacza dziedzinę trudną. Podstawowa metoda badań anatomicznych (ocena makroskopowa) niewiele zmieniła się od czasów pionierów tej dziedziny, wiedza anatomiczna jest dobrze usystematyzowana, a dziedzina wydaje się zamknięta. Równocześnie istnieje zapotrzebowanie na praktyczną wiedzę z dziedziny prawidłowej anatomii, ze względu na konieczność nauczania studentów i lekarzy, szczególnie specjalności zabiegowych. W tym niezbędne jest rozszerzenie wiedzy na temat wariantów prawidłowej anatomii, ich częstości, a także szarej strefy pomiędzy wariantami anatomicznymi a wadami wrodzonymi. Również niezwykle istotna jest integracja danych anatomicznych otrzymanych tradycyjnymi metodami z wynikami badań obrazowych zwłaszcza nowymi. Według habilitanta systematyczna analiza danych dostępnych w literaturze może się przyczynić do zmniejszenia ryzyka przez lekarzy specjalności zabiegowych błędów w postępowaniu leczniczym, związanych z rzadkimi wariantami anatomicznymi.”

Dr hab. Krzysztof Okoń w dalszej części recenzji przystępuje do oceny kolejnych prac stanowiących osiągnięcie naukowe dr n. med. Krzysztofa A. Tomaszewskiego. Praca „*Methods of Evidence-Based Anatomy: a guide to conducting systemic reviews and meta-analysis of anatomical studies*” została przygotowana w całości przez pracowników Katedry Anatomii UJ CM, ukazała się w *Annals of Anatomy* w roku 2016. Jest to ważne pismo anatomiczne. Praca opisuje koncepcję “evidence based anatomy” (anatomii opartej na dowodach), która stanowi zastosowanie do anatomii prawidłowej metod “medycyny opartej na dowodach” (EBM) (a więc prowadzenia systematycznych przeglądów dostępnej na dany temat literatury i metaanaliz uzyskanych danych). Warto zaznaczyć, że określenie „evidence based anatomy” użyto po raz pierwszy w roku 2014, a więc habilitant zajmuje się koncepcją nową, a jego działalność naukowa może istotnie przyczynić się do jej rozwoju. (..) Praca habilitanta przedstawia szczegółowy plan prowadzenia badań anatomicznych zgodnych z koncepcją EBM. Autorzy zalecają użycie narzędzi teleinformatycznych (system PROSPERO) i statystycznych (np. MetaXL). Zwracają także uwagę na możliwe źródła błędów w wyborze i analizie danych i wskazują na możliwe sposoby ich uniknięcia. Posługując się danymi

uzyskanymi w czasie wcześniejszych badań prowadzonych tą metodą, przedstawiają cały szereg praktycznych porad i informacji dla osób planujących prowadzenie analiz wg zasad EBM. (..) Omawiana praca stanowi systematyczne przedstawienie metod anatomii opartej na dowodach i jest wartościowym wprowadzeniem w tę metodę, umożliwiającym jej zastosowanie we własnych badaniach anatomicznych. Stanowi też dobre wprowadzenie w tematykę cyklu prac składających się na rozprawę habilitacyjną.”

Dr hab. Krzysztof Okoń w ocenie pracy numer 2 „*Variation in the origin of the deep femoral artery: a meta-analysis*” podkreśla jej duże znaczenie praktyczne: “W pracy analizowane jest miejsce odejścia tętnicy uda głębokiej, co może mieć znaczenie w chirurgii i radiologii interwencyjnej, ponieważ m.in. tętnica ta stanowi częste miejsce wykonywania cewnikowania, a także jest istotnym punktem orientacyjnym w chirurgii kończyny dolnej. Autorzy zebrali niemal siedem i pół tysiąca prac dotyczących tego zagadnienia”, (..) ”ostatecznie analizują dane z 25 publikacji, obejmujące przebadanych 2500 kończyn, (..) „Tekst pracy zawiera rozległą dyskusję dotyczącą znaczenia uzyskanych wyników, także z punktu widzenia klinicznego, a szczególnie wpływu zmienności anatomicznej na błędy w postępowaniu zabiegowym’ (..). W dalszej części recenzji dr hab. Krzysztof Okoń napisał „Zgodnie z założeniami uwzględniono też publikacje z różnych krajów (w tym m. in. egipskie, węgierskie, chińskie, indyjskie); wykonanie badania wymagało przeprowadzenia tłumaczeń i krytycznej analizy uzyskanych danych.”

Kolejna z zamieszczonych prac „*The origin of the medial circumflex artery: a meta-analysis and proposal of a new classification system*” powstała we współpracy z członkami International Evidence-Based Anatomy Working Group, której dr Tomaszewski jest członkiem i współzałożycielem. Dr hab. Krzysztof Okoń napisał: „Autorzy zidentyfikowali osiem różnych wariantów odejścia tętnicy okalającej przyśrodkowej oraz sześć odmian jej odejścia od tętnicy uda wspólnej. (..) „Autorzy zaproponowali także klasyfikację odejścia tętnicy okalającej udo przyśrodkowej na pięć typów”. Recenzent stwierdza dalej, że „Ułatwi to korzystanie z publikacji przez anatomów oraz chirurgów zajmujących się leczeniem schorzeń kończyny dolnej. Artykuł kończy się rozległą dyskusją, analizującą między innymi różnice pomiędzy różnymi populacjami podlegającymi badaniom. W dyskusji przedstawiono także ograniczenia przeprowadzonego badania, zwłaszcza związane z ograniczoną reprezentatywnością uzyskanych danych.”

Ostatnia z włączonych do cyklu prac „*The evidence-based surgical anatomy of the popliteal artery and the variation in its branching patterns*” powstała we współpracy z pracownikami Uniwersytetu Karola w Pradze i z członkami International Evidence-Based Anatomy Working Group i została opublikowana w 2016, w czasopiśmie *Journal of Vascular Surgery*, będącym ważnym czasopismem chirurgicznym. Dr hab. Krzysztof Okoń podkreśla: „W odróżnieniu do pozostałych prac cyklu, większość stanowiły publikacje oparte na badaniach obrazowych. Zebrane dane dotyczyły 12 757 kończyn. Podobnie jak w pozostałych częściach cyklu włączono dane pochodzące z różnych kontynentów, co było możliwe dzięki pomocy wykwalifikowanych tłumaczy. Praca dotyczy zmienności rozgałęzień tętnicy podkolanowej. Znaczenie tej struktury anatomicznej w chirurgii kończyny dolnej jest związane z chorobami naczyniowymi tej okolicy, jak tętniaki czy zespół uwięźnięcia oraz w postępowaniu zabiegowym.”

Podsumowując Dr hab. Krzysztof Okoń stwierdza: „Tematyka osiągnięcia naukowego wykazuje wysoką spójność i logiczną organizację. Opublikowane metaanalizy są szczegółowe i rzetelnie napisane. Autorzy przeprowadzili krytyczną analizę danych dostępnych w literaturze i z bardzo dużej liczby (po kilka tysięcy) publikacji wybrali te, które nadają się do przeprowadzenia badań. Uzyskane wyniki zostały przedstawione w sposób prosty, czytelny i zrozumiały. Dyskusja była prowadzona w sposób pełny i krytyczny i była oparta na prawidłowo dobranej literaturze.”

Dr hab. Krzysztof Okoń odnosi się również do statusu prac prowadzonych jako metaanaliza lub przegląd danych. „Należy wspomnieć o statusie prac prowadzonych jako metaanaliza lub przegląd danych, ponieważ część publikacji tego typu ma formalnie status pracy poglądowej, a zagadnienie ich statusu jest dyskusyjne. Habilitant sam zresztą wspomina tą kwestię w swoim autoreferacie. Po przeglądnięciu literatury przedmiotu stwierdzam, że przedstawione tam przez dr Tomaszewskiego argumenty są przekonujące. Należy także zauważyć, że chociaż w wypadku publikacji będących metaanalizami autorzy sami nie zbierają pierwotnych danych a badają zebrane przez innych badaczy, takie podejście może zaowocować ujawnieniem prawidłowości, które nie były uchwytnie w badaniach źródłowych i tak z pewnością w pełni oryginalnym, chociaż opartym oczywiście na danych z literatury osiągnięciem dr Tomaszewskiego jest zaproponowanie klasyfikacji odejścia tętnicy okalającej udo przyśrodkowej. Prace składające się na osiągnięcie naukowe zostały opublikowane w

renomowanych recenzowanych pismach naukowych, znajdujących się wśród czołowych pism swojej dziedziny naukowej.”

OCENA DOROBKU NAUKOWEGO

Łączny dorobek naukowy dr n. med. Krzysztof A. Tomaszewskiego obejmuje 107 publikacji o łącznym IF=124,105, punktacja MNiSW=1897 i współczynnika Hirscha: 6. Liczba cytowań (wg Web of Science) wynosi 143 (analiza bibliometryczna z dnia 24.04.2016). Do najczęściej cytowanych prac należą: „*Severe frailty and cognitive impairment are related to higher mortality in a 12-month follow-up nursing home residents*” zamieszczone w Archives of Gerontology and Geriatrics w 2012 roku (26 cytowań wg Scopus) oraz opublikowana w Journal Cellular and Molecular Medicine (2013) praca pt. „*Telocytes: New insight into the pathogenesis of gallstone disease*” (27 cytowań).

W opinii prof. Janusza Dziecioła dotyczącej oceny dorobku naukowego można przeczytać: „Jak na osobę pracującą zawodowo od 5 lat jest to dorobek imponujący. Uważam, że taki dorobek w połączeniu z działalnością organizacyjną upoważnia do uzyskania formalnych uprawnień samodzielnego pracownika naukowego”. Podobnie pozytywnie dorobek dr Krzysztofa Tomaszewskiego ocenia Dr hab. Krzysztof Okoń, który napisał: „W całości powyższe dane pozwalają stwierdzić, że dorobek dr Tomaszewskiego jest więcej niż wystarczający do ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego.” Również prof. Michał Szpinda zwraca uwagę na znaczne tempo rozwoju naukowego Habilitanta: „Chciałbym koniecznie podkreślić, że – już nawet bez uwzględniania prac stanowiących osiągnięcie naukowe – pozostały dorobek Habilitanta po doktoracie rozkłada się zaledwie na 18 miesięcy, co przekłada się na publikowanie w zawrotnym tempie średnio dwóch prac na miesiąc.”

Recenzenci wskazują na trzy główne nurty badawcze w działalności dr Krzysztofa Tomaszewskiego. Prof. Michał Szpinda wyróżnia m.in.: (1) wpływ nanocząstek na potencjał płytek krwi do aktywacji i agregacji z wykorzystaniem mikrowagi kwarcowej z pomiarem rozpraszania, (2) mezenchymalne komórki macierzyste pochodzące z tkanki tłuszczowej jako narzędzie do regeneracji tkanki chrzęstnej i kostnej oraz (3) tworzenie, testowanie i wprowadzanie do praktyki klinicznej kwestionariuszy oceniających jakość życia pacjentów onkologicznych, ze szczególnym uwzględnieniem chorych cierpiących na nowotwory układu

mięśniowo-szkieletowego. W dorobku dr K. Tomaszewskiego za istotne kierunki Dr hab. Krzysztof Okoń uznaje: (1) nanomedycynę i medycynę regeneracyjną, (2) anatomię prawidłową w szczególności anatomię opartą na dowodach oraz (3) skutki cywilizacyjne i jakość życia chorych z nowotworami złośliwymi. Prof. Janusz Dziecioł napisał z kolei, „Działalność naukowa dr Krzysztofa Tomaszewskiego koncentruje się wokół chorób cywilizacyjnych, w tym chorób nowotworowych i medycyny regeneracyjnej. Są to dziedziny stale rozwijające się i stanowią wiodące kierunki badawcze na najbliższe lata. Do osiągnięć naukowych Habilitanta należy zaliczyć możliwość oceny powstawania mikroagregatów płytek krwi i ich analizę w czasie rzeczywistym. Wykazał on, że ma to szczególne znaczenie w ocenie wpływu nanocząsteczek uwalnianych z protez ortopedycznych stawu biodrowego i kolanowego na zdolność płytek do agregacji. W kręgu zainteresowań naukowych dr med. Krzysztofa Tomaszewskiego były też badania komórek macierzystych pochodzących z tkanki tłuszczowej. Wykorzystując pole magnetyczne oraz drgania z zmiennej częstotliwości analizował różnicowanie się komórek macierzystych w kierunku adipocytów, czy też osteoklastów.”

Na podstawie wnikliwej analizy prof. Michał Szpinda zauważa, (..) „że spośród tych jedenastu prac reprezentujących zasadnicze kierunki badawcze, tylko w dwóch publikacjach Habilitant jest pierwszym autorem.(..) W dalszej części natomiast dokonując szczegółowej analizy bibliometrycznej napisał: „Mając na uwadze fakt, że trzonem dorobku naukowego są oryginalne prace twórcze, chciałbym kategorycznie uwypuklić, że oryginalny dorobek Habilitanta po uzyskaniu stopnia doktora (2015-2016) jest mniejszy od tegoż sprzed doktoratu (2009-2014), mimo ich przybliżonych parametrów bibliometrycznych tj. punktacji MNiSW (952 vs. 825) i IF (61,152 vs. 55,005).”

Recenzenci są natomiast zgoni, co do znaczącej aktywności naukowej wyrażanej liczbą 54 (59) doniesień zjazdowych, z których 18 dotyczyło imprez zagranicznych. Habilitant był kierownikiem w 3 projektach naukowych finansowanych ze źródeł zewnętrznych, 2 w projektach finansowanych z dotacji celowej dla młodych naukowców. Był również opiekunem pomocniczym trzech prac doktorskich i opiekunem studentów prowadzących działalność naukową. Jest również aktywny na rzecz środowiska naukowego, będąc członkiem rady redakcyjnej pisma *Translational Research in Anatomy* i recenzentem wydawczym licznych artykułów naukowych.

W oparciu o zamieszczone powyżej cytaty, w opinii dorobku naukowego przeważają oceny pozytywne. Wszyscy trzej Recenzenci przychylają się w opinii końcowej do określenia dorobku naukowego dr med. Krzysztofa Tomaszewskiego jako „istotna aktywność naukowa” w literalnym rozumieniu Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 01 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz.U. Nr 196. Poz.1165) oraz stanowi wystarczające tło dla osiągnięcia naukowego.

DZIAŁALNOŚĆ DYDAKTYCZNA I ORGANIZACYJNA

Wszyscy trzej Recenzenci zgodnie wskazują na znaczne zaangażowanie dr n. med. Krzysztof Tomaszewskiego w działalność dydaktyczną przed- i podyplomową. Od momentu podjęcia pracy w Katedrze Anatomii w 2012/2013 prowadzi zajęcia dydaktyczne z zakresu anatomii prawidłowej na kierunku lekarskim, fizjoterapii, pielęgniarstwie oraz inżynierii biomedycznej. Dr n. med. Krzysztof Tomaszewski uczestniczył w organizacji zajęć, opracowaniu programów oraz prowadzeniu zajęć na kierunkach zarówno polsko, jak i anglojęzycznych, realizował przedmiot „Research” dla studentów III roku oraz „Medical Writing” dla studentów I i III roku na kierunku kształcenia dla obcokrajowców. Habilitant był opiekunem naukowym studentów biorących udział w konferencjach naukowych, w tym również stypendystów Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Fundacji Sapere Auso (2014/2015 i 2015/2016). Za swoją pracę dydaktyczną dr n. med. Krzysztof Tomaszewski otrzymał wyróżnienie dla najlepszego opiekuna kół przedklinicznych Studenckiego Towarzystwa Naukowego oraz wyróżnienie „Outstanding Educator” Samorządu Studentów Szkoły Medycznej dla Obcokrajowców Wydziału Lekarskiego UJ CM dla najlepszego nauczyciela akademickiego w 2014/2015.

Prof. Michał Szpinda w swojej recenzji podkreśla: „Talent organizacyjny dr Krzysztofa Tomaszewskiego przejawia się również w jego współpracy z pięcioma jednostkami krajowymi: Pracownia Mikroskopii Elektronowej na Uniwersytecie Przyrodniczym we Wrocławiu, dwoma katedrami na Akademii Górniczo-Hutniczej: Katedrą Robotyki i Mechatroniki, Katedrą Fizyki Materii Skondensowanej i Akademickim Centrum Materiałów i Nanotechnologii, a także ze Szpitalem Uniwersyteckim w Krakowie. Współpraca zagraniczna Habilitanta dotyczy University of Dublin Trinity College.”

Z kolei prof. Janusz Dziecioł zwraca uwagę, że (..) „swoje badania dr Krzysztof Tomaszewski prowadził między innymi w oparciu o siedem projektów badawczych, w których w czterech był kierownikiem badania. Był również wykonawcą i koordynatorem w 12 projektach realizowanych w ramach European Organization for Research and Treatment of Cancer Quality of Life Group w zakresie tworzenia i wprowadzania do realizacji klinicznej kwestionariuszy oceniających jakość życia u osób chorujących na nowotwory.”

Recenzenci zgodnie wskazują w swoich recenzjach na udział Habilitanta jako promotora pomocniczego trzech pracach doktorskich, których tematyka związana jest z zainteresowaniami klinicznymi w zakresie narządu ruchu. Dr n. med. Krzysztof A. Tomaszewski jest aktywny w pracach na rzecz środowiska naukowego, będąc członkiem rady redakcyjnej pisma Translational Research in Anatomy, głównym organizatorem Autumn 2015 EORTC Quality of Life Group Meeting, redaktorem ds. statystyki w czasopiśmie „Rehabilitacja Medyczna” i recenzentem w renomowanych czasopismach z Listy Filadelfijskiej. Na zaproszenie, dr Krzysztof Tomaszewski wygłosił łącznie pięć referatów naukowych, w tym cztery w Krakowie i jeden w Regensburgu (Niemcy).

Recenzenci zgodnie podkreślają zaangażowanie Habilitanta w działalność towarzystw i organizacji naukowych. Dr Krzysztof A. Tomaszewski jest członkiem wielu towarzystw i organizacji naukowych, w tym Polskiego Towarzystwa Anatomicznego (PTA), Towarzystwa Lekarskiego Krakowskiego (TLK), European Organization for Research and Treatment of Cancer (EORTC), Wydziałowego Klubu „Laudatio Docendi” oraz założycielem i koordynatorem International Evidence-Based Anatomy Working Group.

NAGRODY I WYRÓŻNIENIA

Recenzenci jednogłośnie wyrazili uznanie dla osiągnięć dr Krzysztofa A. Tomaszewskiego za jego zaangażowanie w działalność naukowo-badawczą i dydaktyczną, za którą otrzymał liczne nagrody i wyróżnienia. Prof. Michał Szpinda pisze, „Wyrazem uznania działalności naukowo-badawczej i dydaktycznej Habilitanta są liczne nagrody i wyróżnienia, a zwłaszcza:

1. wyróżnienie Polskiej Akademii Nauk, Laur Medyczny im. Wacława Mayzla za cykl prac dotyczących stanu zdrowia pensjonariuszy domów opieki społecznej (Warszawa, 2010),
2. nagroda za najlepszy poster w sesji „Hand and Wrist Trauma” (Londyn, 2014),
3. nagroda za najlepszy poster w sesji „Basic Research” (Lodnyn, 2014),
4. wyróżnienie „Outstanding Educator” Samorządu Studentów Szkoły Medycznej dla Obcokrajowców Wydziału Lekarskiego UJ CM dla najlepszego nauczyciela akademickiego w 2014/2015, a także
5. nagroda im. Profesora Marka za wyróżniające się postępy naukowo-badawcze oraz wyróżniającą się obronę doktorską.

WNIOSEK KOŃCOWY

W podsumowaniu Recenzenci napisali:

Prof. dr hab. med. Michał Szpinda:

„Po wnikliwym przestudiowaniu dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego dr n. med. Krzysztofa Andrzeja Tomaszewskiego jednoznacznie stwierdzam, iż osiągnięcie naukowe Kandydata pt. „Evidence-Based Anatomy (EBA) jako nowe narzędzie w anatomii klinicznej. Wybrane aspekty unaczynienia kończyny dolnej” nie spełnia wymogów Art. 16 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2003 Nr 65 poz. 595, ze zm.), gdyż jako cykl czterech prac poglądowych o charakterze metaanaliz, nie wnosi nowych pierwiastków merytorycznych, które stanowiłyby znaczny wkład w rozwój reprezentowanej dyscypliny naukowej tj. biologii medycznej. Pozostały dorobek naukowy – będący wystarczającym tłem dla nieadekwatnego osiągnięcia naukowego – jak i dorobek dydaktyczno-organizacyjny oceniam pozytywnie. Z ubolewaniem jednak stwierdzam, że negatywna ocena osiągnięcia naukowego w żaden sposób nie pozwala mi na przedstawienie Szanownej Komisji Habilitacyjnej moich rekomendacji do przeprowadzenia dalszych etapów postępowania o nadanie Panu dr n. med. Krzysztofowi Andrzejowi Tomaszewskiemu stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych w dyscyplinie biologia medyczna.”

Prof. dr hab. n. med. Janusz Dzieciół:

„Nawet w przypadku wątpliwości wynikających z możliwości zastosowania meta-analizy jako metody wykorzystywanej do opracowania osiągnięcia naukowego uważam, że należy pozytywnie ocenić cały dorobek dr med. Krzysztofa Tomaszewskiego.

Pozytywnie oceniam wyniki pracy badawczej dr med. Krzysztofa Tomaszewskiego przedstawione w cyklu prac stanowiących osiągnięcie naukowe „Evidence-Based Anatomy (EBA) jako nowe narzędzie w anatomii klinicznej. Wybrane aspekty unaczynienia kończyny dolnej”, dorobek naukowy i pracę dydaktyczno-organizacyjną. Zwracam się do Komisji Habilitacyjnej powołanej przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów Naukowych z wnioskiem o kontynuowanie postępowania w sprawie nadania doktorowi Krzysztofowi Tomaszewskiemu stopnia doktora habilitowanego.

W mojej ocenie Kandydat spełnia wymagania określone w art. 26 Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z 2014 roku, poz. 1852 z późniejszymi zmianami).”

Dr hab. n. med. Krzysztof Okoń:

Konkludując Recenzent sądzi, że (..) „seria prac opartych na systematycznym przeglądzie opublikowanej literatury i metaanalizie uzyskanych danych może stanowić oryginalne osiągnięcie naukowe zgodnie z artykułem 16 ust. 2 punkt 2 o stopniach naukowych i tytule naukowym.” W szczególności, zdaniem recenzenta, (..) „kryteria oryginalnego osiągnięcia spełnia seria prac przedstawionych do oceny przez doktora Tomaszewskiego. Istotnym osiągnięciem habilitanta przyczyniającym się rozwoju dyscypliny naukowej jest opracowanie i formalizacja zasad prowadzenia badań w anatomii opartej na dowodach (co uczyniono w pierwszej pracy cyklu), a następnie przetestowanie tych reguł (czym habilitant wraz ze współautorami zajął się w trzech kolejnych pracach).”

(..) „Z powyższego można wnosić, że dr Tomaszewski jest w pełni przygotowany do samodzielnej pracy naukowej i będzie zdolny zarówno do w pełni samodzielnego przygotowania projektów naukowych, jak i kierowania rozwojem młodszej kadry naukowej i będzie godnie kontynuował tradycje krakowskiej szkoły anatomii prawidłowej.

Mając powyższe na uwadze wnoszę do Rady Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie o nadanie doktorowi Krzysztofowi Tomaszewskiemu stopnia doktora habilitowanego.”

Po zapoznaniu się z całokształtem działalności Habilitanta, Jego osiągnięciami, dorobkiem naukowym, pracą dydaktyczną oraz opiniami trzech Recenzentów, Komisja Habilitacyjna w składzie:

Przewodniczący: Prof. dr hab. Janusz Moryś
Sekretarz: Dr hab. Beata Kuśnierz-Cabala
Recenzenci: Prof. dr hab. Michał Szpinda
Prof. dr hab. Janusz Dzieciol
Dr hab. Krzysztof Okoń
Członkowie Komisji: Dr hab. Piotr Trojanowski
Dr hab. Stanisław Bartuś

podczas głosowania przeprowadzonego w dniu 22 grudnia 2016 roku podjęła większością głosów w głosowaniu jawnym uchwałę wyrażającą pozytywną opinię w sprawie nadania dr Krzysztofowi A. Tomaszewskiemu stopnia doktora habilitowanego nauk medycznych w dyscyplinie biologia medyczna i zwraca się z wnioskiem do Rady Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum o nadanie dr Krzysztofowi Tomaszewskiemu stopnia doktora habilitowanego nauk medycznych w dyscyplinie biologia medyczna.

Przewodniczący Komisji

